

Като утро прѣзъ май хубавица;
О ты райско изданіе дѣвице,
На кждѣ подирѣ тзъ страсть млатѣжна?

Толкозъ хубаво е на зарѣдж
Нацвѣтѣло градинско-то цвѣте,
И омайва, омайва сърце-то
На тогозъ отдалечъ що го гледа.

Но горкѣна ! ржка шомъ посегне
Да откъсне единчкъ цвѣтъ само
То пчела-та що е скрита тамо
Твърдѣ люто изъзъ жѣло го жѣгне.

Бѣжъ отъ тамъ, благородна дѣвице,
Ты изъзъ ангѣлы вижъ да играешъ,
Да са смѣешъ и страсти да не знаешъ
Да охардишь тѣй чисто-то лице.

—О—

Животъ-тъ ми, птичъ,
Въ уста-та си държишь.
Яхъ злато глѣбвице,
Кждѣ лѣтишь, трептишь ?

Взмѣ мойж-та градинкѣ
Вега вещь не лѣтишь,
По чужды дръвѣ бѣгашь